

**Behandeling zaak betreffende obstructie sedimentair aanslibben
door maalstroom sludge-hinderende prizzle**

Rechtscollege Noord- en Waddenzee
N53 477135 - E 6 041890 tot N53.515531 - E 6.38281

Beschuldigende partijen: commissies beheersing stromingspatronen
zand gevestigd te Engelsmansplaat en slibvaardigheden gevestigd te
N53.515531 - E 6.38281

Beschuldigde partij: de mens

Schoon wassende partij: de grijze en gewone zeehonden

Gegroet gij getijdenlozen, flitspassanten op lang droogvallend
wantij tussen zeeën. We ontvingen van u een uitnodiging tot
deelname aan het Parlement van de Noordzee. Maar daar waar er een
parlement is, is ook rechtspraak en u bent beschuldigd.

Wij maken deel uit van de rechtvaardige aarde, de moeder van het
recht*. We weten het: u bent nog niet zover. U trekt scherpe
grenzen met uw Antropoceen. Maar het verleden en het heden kenden
in ons niet zo'n scherpe grens. De schelpen uit het Krijt liggen
naast de huidige, de little ponies naast de mammoeten. Na u is er
nog steeds Gaia.

Wat wij zullen moeten vaststellen is of u in staat bent om deel
uit te maken van de rechtvaardige aarde. En wat dat betreft heeft
u een probleem. Zo is er over u gezegd: Ik zou nog eerder
verwachten dat een geit het goed doet als tuinman dan dat mensen
verantwoordelijke rentmeesters van de aarde worden.*

De zeehonden bestrijden dat. Zij beweren bij hoog en bij laag dat
u uw leven gebeterd heeft. Zij noemden daarbij een zekere Lenie en
zij bestrijden dat u de oorzaak bent van die verdomde pritzle en
ander aanspoelsel. Zij beweren zelfs dat velen van u hebben
geholpen met opruimen, dat zij zelfs mensen klaaglijke geluiden
hebben horen maken alsof zij jonge zeehonden waren. De sepia's,
kreeften en krabben zijn bovendien van mening dat het grote aantal
nieuwe schuilplekken ook voordelen heeft. De sepia's zijn erg dol
op de sloffen. Zacht en huiselijk.

Ons oordeel staat dus nog niet op voorschaar vast. Toch meten wij
u op de hoogte stellen van de ernst van de geuite beschuldigingen
en de daarbij behorende consequenties voor de mensheid. Indien u
door ons veroordeeld wordt dan zullen wij niet meer met u
samenwerken. Het compartiment zand heeft zelfs al gedreigd om u te
overspoelen. Wij zijn echter niet gediend van een dergelijke vorm
van eigen stroomrichting, maar het wordt wel steeds moeilijker om
deze vorm van massagedrag in de schaar te houden. Wij zullen nu de
beschuldigende partijen hun beschuldigingen laten kolken.

* uit Oog in oog met Gaia (vertaling Latour, Octavio 2017, titelblad)

Wij, de zon- en maan gedreven volkeren spoelen u aan. Voel met ons. Bij uw tochten over het wad omvatten we u, op dat u zich thuis voelt. We reizen met u mee op uw benen, op uw broek. We delen onze geur, onze intimiteit. De sensuele zachte huid van het wad zijn wij, slikkerig, slobber, slijkstromig. In onze wereld delen we onze darmen. Wij scheiden niet. Wij lopen in elkaar over. Dat wat in de wadpier is, is ook in ons. Swulusch en schwulah. Anderen haasten, wij ervaren en verwerken.

Wij zuigen nu om uw aandacht. Wij hebben de golven aangedreven zodat zij extra razen, want u bent een orenbeest. Oneetbaar deze stormoogst en voor ons ernstiger: onslibbaar. Sta stil, sla neer en versta ons. Wij zijn de tijd. U bent slechts het moment.

In een klein moment heeft uw tijdelijkheid ons bedolven onder een mateloze maalstroom van sludge-hinderende prittzle. Wij beschouwen dat als een ernstige overtreding van onze bezinkingsrechten. Dit is niet de eerste keer dat de mens ons bestaan ontworteld. Een aantal van ons is hun bestaan in zee begonnen door de mens. Wij waren ooit plant en later veen. We waren omgeven door onze vrienden en familieleden. We genoten van het constante zuur in onze peel. Tot onze enorme verontwaardiging gebeurde er iets dat door de mens veroorzaakt werd. Plotseling werden wij uit onze vertrouwde omgeving weggesleurd en kwamen in zout water. Wij willen het liefst weer met burens tot rust komen.

Wij, slib en nog zwevend lutum, eisen een zee die het uitzakken en het uitgezakt blijven, mogelijk maakt. De prittzle maakt het ons als slib welhaast onmogelijk om de vrij levende kiezelwieren, de mikrofytobenthos, die naar het licht toe kruipen en daarbij slijm vormen, slijm dat ons met elkaar verbindt, slijm dat wij inzetten voor onze bewegingsloosheid, om dat voldoende te beheersen. We hebben er miljoenen jaren over gedaan om het samenspel met hen te optimaliseren. Om onze drukking niet te vast te laten zijn, want kiezelwier moet wel leven. Maar ook niet te los. Voor onze samenhang is voldoende slijm nodig.

Wij trainen de lutumvaardigheden van onze oningewijde jongeren. Trainen ze hoe zich te gedragen in de stroming, hoe te vlokken en bij welke snelheid ze zich kunnen laten zakken. Wij leren ze om samen te werken met de vele collega's die afkomstig zijn uit de Rijn. Jongeren zijn soms zo gericht op eigen volk. We trainen ze om zich te verhouden tot de metalen uit het zoete water. We hebben in de afgelopen eeuw technieken ontwikkeld om dat mogelijk te maken en daar zijn we trots op. Het zand noemt dat windbrekerij, maar dat is omdat zij die vaardigheden niet hebben. We ontwikkelen hun competentie tot samenwerken met bacteriën die ijzer en zwavel afbreken tot de zalig zwarte laag net onder de oppervlakte waarin we tot onze kern kunnen komen.

Maar wij als lutum en slib lopen tegen steeds meer grenzen. We hebben al sinds decennia last van metaaldelen die hier nooit hadden willen zijn en daarom hun woede op de met ons samenwerkende bacteriën richten en nu ook nog eens die prittztle. Klein, rond, ons imiterend maar volledig onbruikbaar. De kiezelwieren kruipen er zo door heen. Geen enkel talent tot vasthouden. We doen ons uiterste best om bacteriën en groenwieren te interesseren voor het omvatten van deze ellende. Maar ze willen niet. Het darmwier en de zeesla zeggen dat het te weinig zwaarte geeft. Wij eisen dat u deze troep verwijdert en ook nooit meer iets dergelijks over ons uitstrooit.

commissie beheersing stromingspatronen zand gevestigd in de Engelsmansplaat en onder het rif N53 477135 - E 6 041890

Bij deze willen we onze verontwaardiging uiten over de manier waarop er met ons opleidingsterrein is omgegaan. Het is meer dan krrs. Overall zandweerstand. Zelfs ons rond geslepen silt krijgt last van schuurvlakken en onregelmatigheidsknopen. Denken dat wij als zand passief zijn, is een grove onderschatting van onze professionaliteit en van onze bijdrage aan het zandtransport. Zandvlakken is een ambacht en een ambacht dat honderden zo niet duizenden jaren kost om onder de knie te krijgen. Het is niet voor niets dat ons opleidingsinstituut 'de Engelsmansplaat' in de loop van de decennia zich nogal eens onverwacht verplaatst heeft. Dat heb je zo met nog onvoldoende geschuurd zand dat nog doldriest met de stroming mee wil als het feitelijk haar zwaarte en vlakken moet gebruiken. Weet u wel hoe lastig het is om mooie stroom- en megarijbbels te maken? En hoe het is om de trots van vakzand verstoord te zien door bolletjes en door zoi?

Wij zullen niet langer op voorspelde wijze geulen en prielen doorstromen. Wij, de zanden zullen met wind en klimaat de voortdurende aanval op ons pareren. Wij wensen niet meer voortdurend doorsleurd te worden met netten, bestookt te worden al wat in de zee terecht komt. Dat we al eeuwen om schepen moeten stromen, onze natuurlijke rustplaatsen moeten verleggen om havens, kunstmatige eilanden, basalt en andere ongein te vermijden is noch tot daar aan toe. Dat gaf ons nog wel eens interessante mogelijkheden. Maar dat we nu voortdurend gesneden worden die grote schepen van u dat wordt ons te gek. We hebben de aanval ingezet. U denkt dat de MSC Zoe zwiepte door water en wind, door toeval en pech. Wij weten beter. Na de MSC Zoe 32 zullen nog velen volgen. Wij zullen ons niet meer aan voorspelbare patronen houden, tenzij u zich alsnog gaat gedragen. U overtreedt het recht der aarde. Haal uw zoi uit ons.

*Uitspraak van het Rechtscollege Noord- en Waddenzee
N53 477135 - E 6 041890 tot N53.515531 - E 6.38281*

Wij als rechtscollege zijn van mening dat een soort die zoveel schade aan delen van de aarde aanricht zich problematisch verhoudt tot een rechtvaardige aarde. Met name het slib komt hier met sterke argumenten. Het zand daarentegen heeft klaarblijkelijk zelf een bijdrage geleverd en wordt bij deze niet ontvankelijk verklaard. Gezien de bijdrage van de zanden, de verdediging van de zeehonden en de opmerkingen van de krabben en de sepia's gaat een veroordeling te ver. Wij zijn wel van mening dat maatregelen hier op zijn plaats zijn. Niet alleen tegenover de mens maar ook ten opzichte van het zand. Wij dragen het Parlement der Noordzee op om maatregelen te nemen die het probleem van de pritzle verhelpt en in de toekomst voorkomt. Een maatregel waaraan gedacht kan worden is de implementatie van een gedragsbeïnvloedend virus bij de mens.

Bijdrage aan de wedstrijd "Latour op het wad"
Liesbeth Cavé
Eerste Spoorstraat 15
9718 PA Groningen
ecave@freedom.nl